

РЕШЕНИЕ

№ 1063

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разгледа докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20211110214008 по описа за 2021 година

за да се произнесе с решение, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от „С.“ ЕООД срещу наказателно постановление (НП) № 42-0001529 от 17.06.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“)– София, с което на жалбоподателя на основание чл.104, ал.7, пр. последно от Закона за автомобилните превози /ЗавПр/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.91в, т.2 от ЗавПр.

В жалбата се посочва, че в хода на административнонаказателно то производство е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като АУАН № 291045/26.05.2021г. е съставен в сградата на РД „АА” в отсъствието на управителя на „С.“ ЕООД, както и че връчените преписи от въпросния акт са нечетливи. Твърди се, че описанието на нарушението не съответства на хипотезата на чл.91в, т.2 от ЗавПр, както и че неправилно е приложена санкционната разпоредба на чл.104, ал.7 от ЗавПр. Иска се отмяна на атакуваното НП и присъждане на разноски по делото за адвокатско възнграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят „С.“ ЕООД редовно призован, не се явява, представлява се от прооцеесуален представител, като жалбата се поддържа с искане за отмяна на НП. Прилагат се писмени бележки в подкрепа на тезата, както и списък на разноси.

Въззиваемата страна директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“- гр.София, редовно призована, не се явява и не се представлява, не сочи допълнително аргументи в посока потвърждаване на НП.

Съдът, като изслуша становището на страните, служебно провери атакуваното наказателно постановление, обсъди поотделно и в съвкупност доказателствените материали по делото, приема за установен следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

Свидетелят Д. Георгиев Ц. - инспектор в РД „АА“- гр. София, и колегата му – Д. Р. Б., извършили комплексна проверка на „С.“ ЕООД, дружество с лиценз за извършване на международен превоз на товари № 1915. В хода на проверката служителите на РД „АА“ изискали представяне на данните от дигиталните тахографи на две моторни превозни средства (съответно с рег. № ***** и рег. № *****), а така също и информацията от картите на водачите А. С. и Д. Д. за периода 20.03.2020г.-31.10.2020г. Данните били изискани в цифрово криптиран формат /DDD/ с известие №12-00-00-233/24/05.03.2021г. Такива данни не били представени в указания формат. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол от 26.05.2021г.

С оглед установеното по-горе св.Д.Ц. състави л АУАН № 291045/26.05.2021г. за нарушение на разпоредбата на чл.91в, т.2 от ЗАвПр.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.91в, т.2 от ЗАвПр, на основание чл.104, ал.7, пр. Последно от същия закон.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на разпитания от съда свидетел Д.Ц. (актосъставител), и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК

писмени доказателства: АУАН № 291045/26.05.20 21г., пълномощно от Венелин Неделчев (управител на „С.“ ЕООД), уведомление от РД „АА“ за издадено НП на „С.“ ЕООД, констативен протокол за извършена комплексна проверка от 26.05.2021г., писмено възражение срещу АУАН, длъжностна характеристика на длъжността „инспектор“ в РД „АА“- София, заповед № РД-08-30/24.02.2020г. на министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията, заповед за преназначаване № 589/03.10.2020г. на министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията, както и от останалите материали по делото.

Съдът **кредитира** частично показанията на разпитания свидетел Д.Ц.. Поради наличие на противоречие съдът счита, че следва показанията на посочения свидетел да бъдат обсъдени на осн. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК. Настоящият съдебен състав смята, че е налице противоречие между твърдението на свидетеля относно това, кои са моторните превозни средства, за които не са предоставени изисканите данни от дигиталните тахографи. Свидетелят твърди, че по време на проверката превозвачът не представил данните от дигиталните тахографи на три броя МПС-та с регистрационни номера СВ8935АР, СВ8610АМ, СВ1439АП. От останалите доказателства по делото се установи по безспорен начин, че въпросните моторни превозни средства, за които са изискани и не са представени въпросните данни са две: МПС с рег. № ***** и МПС с рег. № *****. Поради соченото противоречие съдът **не кредитира** показанията на свидетеля в тази им част и не използва същите при установяване на фактическата обстановка по делото. Останалата част от показанията настоящият състав *цени*, тъй като те се явяват логични и последователни, и не противоречат на събраните по делото доказателства, вкл. и на *писмените доказателства*, които, приобщени по надлежния ред на чл.283 от НПК, установяват в пълнота фактическите обстоятелства по случая и този съдебен състав ги **кредитира**. Анализът в съвкупност на събраната доказателствена маса позволява формирането на еднозначни и еднопосочни фактически изводи.

При установените фактически обстоятелства, се налагат следните **правни изводи:**

Жалбата е подадена от легитимирано лице (дружеството нарушител), в срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (НП е връчено на 29.06.2021г., а

жалбата е от 05.07.2021г.подадена чрез куриер с писмо с обратна разписка), и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт, и в този смисъл е процесуално *допустима*.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Съставът на първоинстанционния съд счете, че правилата за компетентност при съставянето на АУАН, съотв. при издаването на НП, **се явяват спазени**, доколкото орган на РД „АА”, заемащ длъжност „инспектор”, е съставил АУАН, а НП е издадено от „оправомощено от министъра” на транспорта, информационните технологии и съобщенията длъжностно лице, а именно директора на РД „АА”- гр. София.

Спазени са разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, тъй като АУАН е съставен в присъствието на свидетел и на упълномощено от управителя на дружеството лице - В. Н. (с нотариално заверено пълномощно от 12.06.2020г.), като актът е подписан от посочените лица (вкл. и от актосъставителя), връчен за запознаване и подписване на Н., на когото е дадена възможност да изложи възражения – било в самия акт, било писмени в съответния законоустановен срок. Жалбоподателят излага твърдение за нарушена разпоредбата на чл.43, ал.5 от ЗАНН по аргумент за това, че *на упълномощения представител на търговското дружество-превозвач е връчен нечетлив препис от АУАН*, възпрепятствало организирането на защитата. Съобразно нормата на чл.43, ал.5 от АПК, при подписване на акта на нарушителя се връчва препис от него срещу разписка, а в акта се отбелязва датата на неговото подписване. Видно от приобщените доказателства по делото, след като актът за установяване на административно нарушение е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на търговското дружество, той е подписан от него и на последния е бил връчен препис от АУАН. Следователно, установено е по безспорен и недвусмислен начин, че на В. Н. е била дадена възможност да се запознае със съдържанието на съставения му акт за установяване на административно нарушение, след което той е подписал акта и е получил препис от така съставения АУАН. Липсва каквото и да било нарушение на нормата на чл.43, ал.5 от ЗАНН и следва да се отбележи, че така извършеното връчване на препис от акта не следва да се приравни на липса на надлежно връчване на АУАН и да доведе

до порочност на цялото административнонаказателно производство. Анализът на събраните доказателства в хода на административнонаказателното и на съдебното производство, разгледани в тяхната съвкупност, обосновава извод, че В. Н. се е запознал със съдържанието на съставения на дружеството акт за установяване на административно нарушение, разбрал е за какво точно административно нарушение се съставя този акт и своевременно, надлежно и в пълен обем е реализирал правото си на защита срещу издаденото наказателно постановление. Иначе казано, всички доводи на жалбоподателя, че наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като е нарушено правото му на защита посредством връчване на нечетлив препис от акт за установяване на административно нарушение и че това представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, настоящият съдебен състав намира за несъстоятелни. Жалбоподателят твърди, че в законоустановения срок е подал *писмено възражение за нечетливост на АУАН*. В преписката по делото действително е приложено възражение срещу АУАН, но в него не се визира „нечетливост“ на въпросния акт. Във възражението си жалбоподателят твърди само, че въпросният АУАН е съставен неоснователно, без да сочи аргументи в тази посока. Затова съдът формира извод, че жалбоподателят е имал възможност да предприеме действия, за да се снабди с четлив препис, но не го е направил. Така настоящият състав на районния съд заключи, че аргументите на жалбоподателя касателно осуетяване на правото му на защита поради нарушаване на разпоредбата на чл.44, ал.1 от ЗАНН се явяват неоснователни.

Съдебният състав счита, че при спазени разпоредбите относно съставянето на АУАН и неговото връчване, и при редовни от формална гледна точка Акт и НП (със законовите реквизити), няма допуснати нарушения на сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Това е вярно, тъй като АУАН е съставен в деня, в който контролният орган е извършил проверката и съответно е съставил по този повод констативен протокол на 26.05.2021г. В случая в тримесечния срок от откриване на нарушителя и в рамките на едногодишния срок от датата на нарушението е съставен и процесният АУАН. НП е издадено в рамките на шестмесечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Въпреки това настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания

случай съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП не съответстват на изискванията на императивните разпоредби на чл.36 – 46 от ЗАНН (за АУАН) и на чл.47 – 58 от ЗАНН (за НП). Вмененото на жалбоподателя нарушение е квалифицирано по чл.91в, т.2 от ЗАвПр. Съгласно цитираната разпоредба превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхр.ват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача, т.е изпълнителното деяние се състои от действие и бездействие. В процесното НП изпълнителното деяние е описано като *непредоставяне на необходимата информация, извлечена от паметта на дигиталните тахографи на МПС-та с рег. № ***** и с рег. № ***** както и информацията от картите на водачите А. С. и Д. Д. за периода от 20.03.2020г. до 31.10.2020г., в цифрово криптиран формат /DDD/*. Такова деяние не е предвидено сред хипотезите на посочената за нарушена разпоредба. Наказващият орган е посочил изрично, че изисканата информация не е представена в указания формат. От събраните по делото доказателства, включително и от показанията на свидетеля- актосъставител става ясно, че въпросните данни са предоставени по време на проверката, но жалбоподателят ги е представил в PDF формат. Задължение за представяне на данните в конкретен формат не се съдържа в цитираните разпоредби на ЗАвПр, които са посочени за нарушени. Поради това настоящият съдебен състав счита, че деянието, извършено от дружеството, е несъставомерно, доколкото липсва елемент от фактическия състав на административното нарушение, а именно: въпросното бездействие е-непредставяне на съответните данни - затова следва да бъде направен изводът, че описанието на нарушението в АУАН (съответно - и в НП) не съответства на законовите разпоредби, които са нарушени.

В НП като основание за налагане на имуществената санкция е посочена разпоредбата на чл.104, ал.7, пр. последно от ЗАвПр. Санкционната разпоредба на чл.104, ал.7 от ЗАвПр урежда алтернативно две изпълнителни деяния на нарушението: несъхр.ване на тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни **или** отказ да се предоставят същите за проверка на контролните органи. Описаното от АНО изпълнително деяние не съответства на

последното предложение в ал.7 на приложената санкционна разпоредба. „С.” ЕООД е съхр.вало данните от тахографите и картите на водачите и ги е представило на контролните органи, макар и не в искания от тях формат, поради което настоящият съдебен състав прие, че неправилно АНО е приложил санкционната разпоредба.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че обсъждането на субективната страна на нарушението не е необходимо, доколкото е ангажирана обективната (**безв.на**) отговорност на едно юридическо лице.

По делото се претендира заплащане на разноски за правна защита и съдействие. Представен е ДПЗС от 28.02.2022 г. за договорено адвокатско възнаграждение и платежно нареждане за внесено такова в размер на 400.00 лева, затова следва да се присъди възнаграждение в упоменатия размер.

По изложените съображения НП следва да бъде отменено *като незаконосъобразно и неправилно*. Затова на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001529 от 17.06.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” (РД „АА”)– София, с което на жалбоподателя на основание чл.104, ал.7, пр. последно от Закона за автомобилните превози /ЗАвПр/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.91в, т.2 от ЗАвПр.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” да заплати на „С.” ЕООД сторените разноски по делото, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____